

hvorover man i Diebliffet kan raade. Den disponible Reseruefond, foruden det disponible Overflud, jeg har nævnt, kan ikke anslaaes i Diebliffet til mere end imellem 1 og 2 Millioner Rbd. Det er bekiendt, hvormeget større Reseruefonden var, da de politiske Forvillinger for 3 Aar siden begyndte; maaskee var Reseruefonden dengang noget større, end den behøvede at være, men jeg troer, at de politiske Forhold, hvorunder Danmark befinder sig, og dets hele Stilling i Europa, stedse vil gjøre det nødvendigt at have en temmelig betydelig Reseruefond deels i Contanter og deels i let realisable Effecter. Jeg troer, at det vil lykkes Regjeringen i sin Tid at gjøre det indlysende for Rigsdagen, at det maa være saaledes, og jeg tvivler heller ikke paa, at man vil række Regjeringen Haanden til at gennemføre den Plan, hvorved dette Maals Opnaaelse kan blive mulig uden en altsfor uforholdsmæssig Bebyrdelse for Landet. For Finansministeriets Bedkommende er den Plan, som jeg i saa Henseende troer, at der kan være at følge, allerede gennemtenkt og vilde gjerne allerede denne Gang kunne forelægges. Jeg har imidlertid taget det under noie Overveelse, om det var absolut nødvendigt denne Gang at forelægge denne Plan, og jeg har følt mig dertil opfordret tildeels af Grunde, som af den ærede Ordfører nylig bleve udtalte, og jeg kan ikke nægte, at jeg er kommen til det Resultat, at maatte ansee det for Finansministerens Pligt ikke at fremkomme med noget Forslag paa denne Rigsdag, der gik ind paa en saa udførlig Drøftelse, som her vilde være nødvendig, uden at haard Nødvendighed dertil var tilstede, da et saadant Forslag ikke vilde kunne behandles paa den Maade, som baade Regjeringen og Rigsdagen maatte ønske, uden at gjøre end større Krav til de Herrer Rigsdagsmænds Tid og Kræfter, end hvad der allerede fra deres Side har været ydet. Ved at tage samtlige Forhold under Overveelse, har jeg troet, at der var ikke nogen absolut Nødvendighed for denne Gang at fremlægge den omtalte Plan, og jeg har troet, at der heller ikke var nogen særdeles HensigtsmæssighedsGrund derfor, fordi der til denne Plans Gjennemførelse for Diebliffet ikke var gunstigere Conjuncturer, end man vilde kunne

vente til enhver Tid under almindelige Forhold senere. Det er ingenlunde undgaaet Regjeringens Opmærksomhed, at man i den finansielle Stilling, hvori vi for Diebliffet staae, og som ligger for Alles Dine, der ville gjøre sig bekiendte dermed, ikke er beredt paa en ny Krig eller lignende betydelige europæiske Forvillinger, hvori Danmark kunde blive indviklet; men jeg troer heller ikke, at det kan være Rigsdagens Pligt at være forberedt paa alle mulige Eventualiteter. Det Land, og navnlig det lille Land, der skulde være forberedt paa alle mulige Eventualiteter, og navnlig Eventualiteter af en saa dybtgaaende og indgribende Natur som de, Danmark i de sidste 3 Aar har gennemgaaet, vil let komme til at gjøre altsfor store Krav paa Borgernes Skatteevne. Jeg troer, at det er Regjeringens Sag at tage i Betragtning, hvorvidt de nærmestliggende Eventualiteter og Omstændigheder, som Regjeringen efter den modneste Overveelse troer at kunne forudsee, gjøre det paatrængende nødvendigt, at man nu forbereder sig paa at imødegaae store Begivenheder. Naar da saadanne Omstændigheder ikke ere tilstede, eller ikke med gyldig Grund kunne paavises, troer jeg, at det er bedre, at Regjeringen venter, og ikke forelægger Forslag, som staae til at styrke Regjeringen mod saadanne Tilfælde, men derimod forbeholder sig, hvis uforudsette Begivenheder skulde møde, da at tye til Rigsdagen. Grundloven forudsætter jo, som Besøielse for Regjeringen, at den kan sammenkalde overordentlige Rigsdage, og jeg har troet, at det under alle Omstændigheder var bedre, dersom overordentlige Omstændigheder skulde indtræde, da paa denne Maade at tye til Rigsdagen, end nu, for uforudseelige Tilfældes Skyld, at holde Rigsdagen længere sammen, end der ellers vilde være nødvendigt. Det er imidlertid en Selvfølge, at Regjeringens Opfattelse af de politiske Forhold vel er saaledes, at man antager det for meget usandsynligt i Diebliffet, at man skulde komme til at bruge et saadant overordentligt Hjælpemiddel; men det kan ikke forundre Nogen under de Forhold, hvorunder Europa nu befinder sig, om det, som under den modneste Overveelse for nærværende Diebliffet maa ansees for at være mindre sandsyn-